

31999R1254

26.6.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 160/21

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1254/1999**z dnia 17 maja 1999 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽⁴⁾,uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽⁵⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć stworzenie wspólnej polityki rolnej w celu uwzględnienia wspólnej organizacji rynków rolnych, która może przyjmować różne formy w zależności od produktu.
- (2) Celem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów wyznaczonych w art. 33 Traktatu; w sektorze mięsa wołowego i cielęciny, aby ustabilizować rynki i zapewnić ludności wiejskiej odpowiedni poziom życia, należy uwzględnić środki regulujące rynek wewnętrzny, obejmujące w szczególności płatności bezpośrednie dla producentów wołowiny, pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania i program usług publicznych w zakresie składowania tych produktów.
- (3) Aby wyrównać spożycie mięsa we Wspólnocie i zwiększyć spożycie mięsa wołowego oraz podnieść konkurencyjność tych produktów na rynkach międzynarodowych, poziom wsparcia dla rynku powinien być stopniowo redukowany; mając na względzie konsekwencje tego kroku dla producentów, poziom dofinansowania w ramach wspólnej organizacji rynku powinien zostać stosownie zmieniony i dostosowany; w tym celu właściwe jest stworzenie ogólnego programu płatności

bezpośrednich dla producentów; kwoty takich płatności powinny być dostosowane do stopniowej redukcji subwencjonowania rynku.

- (4) Biorąc pod uwagę różnorodność przedsiębiorstw hodowlanych, płatności bezpośrednie powinny obejmować specjalną premię dla producentów byków i wołów, premię za utrzymywanie stad krów mamek i premię za ubój dostępną dla wszystkich gatunków bydła, łącznie z krowami mlecznymi i cielętami; przyznanie premii nie powinno mieć wpływu na zwiększenie produkcji ogólnej; w tym celu liczba samców i krów mamek objętych specjalną premią dla producentów powinna zostać ograniczona poprzez zastosowanie, odpowiednio, pułapów regionalnych i indywidualnych oraz, w przypadku premii specjalnej dla producentów byków i wołów limitem pogłowia, który może być zmieniony przez Państwa Członkowskie w zależności od sytuacji w ich kraju; w przypadku premii za ubój, pułapy krajowe powinny zostać wyznaczone w oparciu o dotychczasową produkcję.

- (5) Warunki hodowli wołów zwykle różnią się od warunków hodowli byków; dlatego też jest uzasadnione wyznaczenie innych premii specjalnych za hodowlę wołów i innych za hodowlę byków; niemniej jednak premia specjalna za hodowlę wołów powinna zostać podzielona na dwie płatności dla określonych grup wiekowych.

- (6) Ubój zbyt dużej liczby wołów podczas sezonu uboju w Państwach Członkowskich, dla których tego rodzaju produkcja jest szczególnie ważna, może zakłócić stabilność rynku i w konsekwencji prowadzić do spadku cen rynkowych; aby zachęcić producentów do prowadzenia uboju wołów poza sezonem, „poza wypasem” należy wprowadzić, na określonych warunkach i obok premii specjalnej, dodatkową premię za zwierzęta przeznaczone na ubój poza sezonem w okresie pierwszych 23 tygodni roku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 4.6.1998, str. 13.⁽²⁾ Opinia wydana 6 maja 1999 r. (jeszcze nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*).⁽³⁾ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 196.⁽⁴⁾ Dz.U. C 93 z 6.4.1998, str. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. C 401 z 22.12.1998, str. 3.

- (7) Aby zapewnić producentom większą swobodę, premią od krów mamek należałoby objąć jałówki spełniające takie same wymogi odnośnie do hodowli co krowy mamki; niemniej jednak liczba jałówek kwalifikujących się do takiej premii w stadach krów mamek powinna zostać ograniczona do normalnego współczynnika pokrycia; Państwa Członkowskie, w których ponad 60 % zwierząt kwalifikujących się do premii od krów mamek jest hodowanych na terenach górskich powinny mieć prawo do przyznawania odrębnych premii od krów mamek i jałówek oraz wyznaczyć dla tych ostatnich krajowy pułap premii w ramach wspomnianego wyżej współczynnika.
- (8) Premia od krów mamek powinna w zasadzie być zastrzeżona dla producentów, którzy nie dostarczają mleka do mleczarni w ramach programu opłaty dodatkowej przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającym opłatę dodatkową w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾; dofinansowanie dochodów może okazać się potrzebne również w przypadku gospodarstw hodowlanych utrzymujących stada krów mlecznych i krów mamek; dlatego też premia od krów mamek powinna zostać przyznana również małym i średnim gospodarstwom hodowlanym mieszanym o łącznej dostarczanej ilości mleka nie większej niż 120 000 kg; biorąc pod uwagę różnorodność struktur produkcyjnych we Wspólnocie, Państwa Członkowskie powinny mieć uprawnienia do zmiany lub uchylenia limitów ilościowych w oparciu o obiektywne kryteria.
- (9) W przypadku premii od krów mamek, wydaje się właściwe utrzymanie pułapów indywidualnych dla producentów; niektóre uprawnienia do premii przyznane według pułapów indywidualnych nie były wykorzystywane w przeszłości; te niewykorzystane prawa mogły zachęcać do zwiększania produkcji i zwiększania wydatków, w szczególności w związku z objęciem jałówek premią od krów mamek; aby uniknąć takiej sytuacji łączna liczba uprawnień do premii od krów mamek dla każdego Państwa Członkowskiego powinna zostać wyznaczona w oparciu o dokonane wypłaty premii w latach referencyjnych, zwiększonej o pewien margines w celu utrzymania rezerwy krajowej; Państwa Członkowskie powinny podjąć konieczne środki w celu zapewnienia przestrzegania wyznaczonych pułapów krajowych; w razie konieczności powinny one dostosować indywidualne pułapy dla swoich producentów, bez żadnej rekompensaty z tego tytułu, w oparciu o pewne obiektywne kryteria; kryteria te powinny zapewnić przede wszystkim równe traktowanie wszystkich zainteresowanych producentów oraz ochronę prawnie uzasadnionych oczekiwań.
- (10) Poziomy produkcji poszczególnych producentów mogą różnić się w związku ze zmianami zdolności produkcyjnej; stąd też zaleca się umożliwienie przekazywania uprawnień do premii od krów mamek w odniesieniu do indywidualnych pułapów innym producentom na pewnych warunkach, wspólnie z gospodarstwem hodowlanym lub bez zachowania powiązania między uprawnieniami do premii a obszarem gospodarstwa.
- (11) Nowi producenci i producenci działający na rynku, których indywidualne pułapy nie nawiązują z różnych przyczyn do zmian w posiadanych stadach krów mamek nie powinni być pozbawiani praw do premii; dlatego też należałoby uwzględnić przepis dotyczący zarządzania rezerwami krajowymi, które mają być tworzone i zarządzane zgodnie z kryteriami Wspólnoty; z tej samej przyczyny właściwe wydaje się podporządkowanie transferu uprawnień do premii bez przekazania przedmiotowego gospodarstwa hodowlanego pewnym zasadom, zgodnie z którymi część przekazanych praw zostaje cofnięta bez prawa do żadnej rekompensaty z tego tytułu i przeznaczona na rezerwę krajową.
- (12) Jest wskazane, by zezwolić Państwom Członkowskim na stworzenie powiązania między strefami lub miejscowościami objętymi szczególną ochroną a hodowlą krów mamek, w celu zapewnienia utrzymania takiej produkcji, w szczególności na obszarach gdzie nie ma innych alternatyw.
- (13) Mając na uwadze tendencję intensyfikacji produkcji wołowiny i cielęciny, premie od hodowli zwierząt powinny zostać ograniczone w odniesieniu do możliwości danego gospodarstwa hodowlanego w zakresie zapewnienia pożywienia dla takiego bydła w oparciu o liczbę i gatunki hodowanych zwierząt; aby uniknąć nadmiernej intensyfikacji produkcji, przyznanie premii powinno być uzależnione od przestrzegania przepisów w zakresie maksymalnej liczebności stada w danym gospodarstwie; niemniej jednak należy tu wziąć pod uwagę sytuację drobnych producentów.
- (14) Aby wzmocnić bodźce skłaniające producentów do rozszerzenia produkcji z zamiarem poprawy ich skuteczności w odniesieniu do celów ekologicznych, producenci, którzy przestrzegają przepisów określających liczebność stada w gospodarstwie powinni otrzymać dodatkowe premie; aby uniknąć poważnych zmian w globalnym poziomie świadczonej pomocy i zapewnić rozsądną kontrolę wydatków, należy w razie potrzeby zapewnić możliwość korekty dodatkowej premii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1256/1999. (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 73).

- (15) Warunki produkcji wołowiny i sytuacja finansowa producentów różni się znacząco dla poszczególnych obszarów produkcyjnych Wspólnoty; ujednolicony program dla całej Wspólnoty z jednakowymi kwotami płatności dla wszystkich producentów byłby zbyt sztywny biorąc pod uwagę te strukturalne i naturalne dysproporcje oraz wynikające z nich różne potrzeby; dlatego też wydaje się właściwe zapewnienie elastycznych ram dopłat przyznawanych przez Wspólnotę, które zostaną określone i zrealizowane przez Państwa Członkowskie w granicach wyznaczonych kwot globalnych oraz zgodnie z pewnymi wspólnymi kryteriami; kwoty globalne powinny zostać przyznane Państwom Członkowskim w oparciu o ich udział w produkcji wołowiny we Wspólnocie; wspólne kryteria zaś mają, między innymi, zapobiec sytuacji, w której dopłaty spowodują niekorzystne skutki oraz powinny uwzględniać wszystkie istotne wielostronne zobowiązania Wspólnoty; w szczególności ważne jest, by Państwa Członkowskie zostały zobowiązane do korzystania z przyznanych im kompetencji wyłącznie w oparciu o obiektywne kryteria, aby przywiązywały należną wagę do zasady równego traktowania oraz unikały zniekształceń koncepcji rynku i konkurencji; zaleca się zapewnienie możliwości różnych form dopłat; takie różne formy powinny stanowić dopłaty od pogłowia określonej kategorii bydła i płatności obszarowe.
- (16) W przypadku dopłat od pogłowia wymagane są pewne limity ilościowe w celu zapewnienia kontroli poziomu produkcji; ponadto Państwa Członkowskie powinny stosować pewne wymogi odnośnie do maksymalnej dopuszczalnej liczebności stada hodowlanego.
- (17) Dodatkowe płatności obszarowe powinny być przyznawane wyłącznie w odniesieniu do pastwisk stałych, które nie korzystają z innych środków pomocy ze Wspólnoty; płatności te powinny być stosowane w ramach limitów regionalnych stref podstawowych pastwisk, które powinny zostać wyznaczone przez Państwa Członkowskie w oparciu o dane z poprzednich okresów referencyjnych; maksymalna kwota płatności obszarowych, które to płatności mogą być przyznawane od hektara, łącznie z płatnościami obszarowymi realizowanymi w ramach wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych powinny być porównywalne ze średnią kwotą pomocy przyznawanej od hektara w ramach systemu pomocy dla producentów określonych upraw rolnych.
- (18) Płatności bezpośrednie powinny być uzależnione od przestrzegania przez hodowców odnośnych zwierząt właściwych przepisów Wspólnoty w zakresie oznakowania i rejestracji bydła; aby osiągnąć żądany wpływ na gospodarkę płatności bezpośrednie, o których mowa muszą być przyznawane w ramach określonych limitów czasowych.
- (19) Zgodnie z prawem Wspólnoty stosowanie niektórych substancji w produkcji wołowiny jest zabronione; za nieprzestrzeganie tych przepisów powinny być stosowane odpowiednie kary.
- (20) W ramach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu ustaleń odnośnie do subsydiowania cen i dochodów producentów dotychczasowa interwencja państwa w formie skupu prowadzonego przez agencje interwencyjne i magazyny państwowe nie jest już dłużej niezbędna do zachowania równowagi rynkowej, lecz może wiązać się ze znacznymi nakładami; stąd też powinna ona zostać stopniowo wycofana; jednakże aby przyczynić się do ustabilizowania cen rynkowych wokół ceny podstawowej odzwierciedlającej żądany poziom wspierania rynku, należy zapewnić pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania; w tym celu Komisja powinna zostać uprawniona do podejmowania decyzji o przyznaniu pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania, jeżeli cena rynkowa spadnie poniżej 103 % ceny podstawowej; ponadto należy stworzyć program interwencji, tzw. „siatkę bezpieczeństwa”, w celu wspierania rynku wołowiny i cielęciny w Państwach Członkowskich lub w tych regionach Państw Członkowskich, gdzie ceny rynkowe spadną do poziomu krytycznego; należy uwzględnić możliwość przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania oraz program interwencyjny, który zostanie wdrożony w oparciu o skalę ocen wyznaczoną w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiającym wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych ⁽¹⁾.
- (21) Utworzenie jednolitego wspólnotowego rynku wołowiny i cielęciny wiąże się z wprowadzeniem jednolitego systemu handlowego na granicach zewnętrznych Wspólnoty; system handlowy obejmujący należności przywozowe i refundacje wywozowe, oprócz instrumentów rynku wewnętrznego powinien ustabilizować rynek Wspólnoty; system handlowy powinien opierać się na przedsięwzięciach przyjętych w ramach Urugwajskiej Rundy wielostronnych negocjacji handlowych.
- (22) W celu kontrolowania wielkości handlu wołowiną z państwami trzecimi, należy uwzględnić stworzenie systemu pozwoleń na przywóz i na wywóz na określone produkty, które obejmowałyby złożenie zabezpieczenia gwarantującego realizację transakcji, na które pozwolenia takie są udzielane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 7.5.1981, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1026/1991 (Dz.U. L 106 z 26.4.1991 str. 2).

- (23) Aby uniknąć lub zwalczyć niekorzystne skutki, jakie mogłyby przynieść rynkowi Wspólnoty przywóz niektórych produktów rolnych, przywóz takich produktów powinien zostać uzależniony od zapłacenia dodatkowego cła przywozowego i spełnienia określonych warunków.
- (24) Właściwe jest, w pewnych okolicznościach, udzielenie Komisji uprawnień do tworzenia kontyngentów celnych wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem lub z innych dokumentów Rady.
- (25) Przepisy odnośnie do przyznawania państwom trzecim refundacji wywozowych, w oparciu o różnicę między cenami Wspólnoty a cenami na rynku światowym oraz w ramach Porozumienia WTO o Rolnictwie ⁽¹⁾, powinny służyć ochronie uczestnictwa Wspólnoty w międzynarodowym handlu wołowiną i cielęciną; refundacje te powinny być udzielane w ramach pewnych limitów ilościowych i wartościowych.
- (26) Zgodność z limitami w kategoriach wartości powinna zostać zapewniona przy ustalaniu refundacji wywozowych poprzez prowadzenie monitoringu płatności dokonanych w ramach zasad nawiązujących do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej; system monitoringu można usprawnić poprzez obowiązkowe uprzednie ustalanie refundacji, zapewniając jednocześnie możliwość, w przypadku refundacji zróżnicowanych, zmiany wyznaczonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, którego dotyczy dana stawka refundacji; w przypadku zmiany miejsca przeznaczenia należy wypłacić refundację należną dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia przy zastosowaniu górnego pułapu w kwocie mającej zastosowanie do wcześniej wyznaczonego miejsca przeznaczenia.
- (27) Zapewnienie przestrzegania limitów ilościowych wymaga wprowadzenia wiarygodnego i efektywnego systemu monitoringu; w tym celu przyznawanie refundacji powinno być dokonywane w ramach dostępnych limitów, z uwzględnieniem szczególnej sytuacji każdego produktu; należy zezwolić na wyjątki od tej zasady jedynie w przypadku działań w ramach pomocy żywnościowej, które to działania są zwolnione z wszelkich limitów; monitoring ilości produktów wywożonych przy przyznaniu refundacji w latach gospodarczych, o których mowa w Porozumieniu WTO o rolnictwie należy prowadzić w oparciu o pozwolenia na wywóz wystawione w danym roku gospodarczym.
- (28) Oprócz opisanego wyżej systemu oraz w zakresie niezbędnym do właściwego funkcjonowania, należy uwzględnić przepisy regulujące lub, jeśli będzie tego wymagała sytuacja na rynku, zabraniające stosowania procedury uszlachetniania czynnego.
- (29) System celny umożliwia zwolnienie od wszelkich innych środków ochronnych na granicach zewnętrznych Wspólnoty; jednak mechanizm rynku wewnętrznego i cła mogłyby, w wyjątkowych okolicznościach, okazać się wadliwy; w takich przypadkach, aby nie pozostawiać rynku Wspólnoty bez ochrony przed ewentualnymi zakłóceniami w jego funkcjonowaniu, Wspólnota powinna być w stanie niezwłocznie podjąć wszelkie konieczne środki; środki te powinny uwzględniać zobowiązania wynikające z odpowiednich porozumień WTO.
- (30) Aby zapewnić właściwe stosowanie rozwiązań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna być dobrze poinformowana o zmianach cen na wspólnym rynku wołowiny i cielęciny; dlatego też należy uwzględnić stworzenie systemu rejestrującego ceny bydła i ich mięsa.
- (31) Należy zapewnić środki, jakie należałoby podjąć na wypadek znaczącej podwyżki lub spadku cen zakłócających lub grożących zakłóceniem funkcjonowania rynku Wspólnoty; środki takie mogą obejmować również doraźny skup interwencyjny.
- (32) Ograniczenia swobodnego przepływu towarów wynikające z zastosowania środków przewidzianych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zwierząt mogłyby spowodować trudności na rynku jednego lub kilku Państw Członkowskich; należy zatem uwzględnić wprowadzenie szczególnych środków wspierania rynku w celu uzdrowienia takiej sytuacji.
- (33) Stworzenie jednolitego rynku w oparciu o wspólne ceny mogłyby zostać zagrożone przyznaniem pewnych dotacji; dlatego też postanowienia Traktatu zezwalające na szacowanie dotacji przyznawanych przez Państwa Członkowskie i wprowadzające zakaz przyznawania dotacji, które byłyby w sprzeczności z polityką wspólnego rynku, powinny mieć zastosowanie do wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

- (34) Konieczne jest, w miarę rozwoju wspólnego rynku wołowiny i cielęciny, aby Państwa Członkowskie informowały się wzajemnie w sprawach niezbędnych do zastosowania przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (35) Aby usprawnić wdrożenie proponowanych środków, należy opracować procedurę nawiązania ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi i Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego.
- (36) Wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie w wyniku zobowiązań wynikających z zastosowania przepisów niniejszego rozporządzenia powinny być pokrywane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾.
- (37) Wspólna organizacja rynku wołowiny i cielęciny powinna równocześnie uwzględniać cele wyznaczone w art. 33 i 131 Traktatu.
- (38) Koncepcja wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 805/68⁽²⁾ była kilkakrotnie zmieniana; ze względu na liczbę takich zmian, ich złożoność oraz fakt,

że są opublikowane w różnych *Dziennikach Urzędowych Wspólnot Europejskich*, ich teksty są trudne do wykorzystania i brakuje im przejrzystości, która powinna stanowić podstawową cechę wszystkich przepisów prawnych; w tych okolicznościach należałoby połączyć je w nowe rozporządzenie, zaś wspomniane wyżej rozporządzenie (EWG) nr 805/68 powinno zostać uchylone; rozporządzenie Rady (EWG) nr 98/69 z dnia 16 stycznia 1969 r. ustanawiające ogólne zasady zbytu mrożonej wołowiny i cielęciny przez agencje interwencyjne⁽³⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 989/68 z dnia 15 lipca 1968 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wołowiny i cielęciny⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 1892/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie prowadzenia rejestru cen rynkowych w sektorze wołowiny i cielęciny⁽⁵⁾, których podstawą prawną było rozporządzenie (EWG) nr 805/68 zostają zastąpione nowymi ustaleniami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu i w związku z powyższym powinny zostać uchylone.

- (39) Przejście od ustaleń rozporządzenia (EWG) nr 805/68 do ustaleń zawartych w niniejszym rozporządzeniu mogłoby spowodować trudności, których nie przewidziano w niniejszym rozporządzeniu; aby poradzić sobie z taką sytuacją należy uwzględnić możliwość podjęcia przez Komisję koniecznych środków przejściowych; Komisja powinna zostać również upoważniona do rozwiązywania określonych problemów związanych z praktycznym zastosowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku mięsa wołowego i cielęcego obejmuje rynek wewnętrzny i handel z państwami trzecimi oraz następujące produkty:

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0102 90 05 do 0102 90 79	Zwierzęta żywe z gatunku domowego, z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi
0201	Mięso wołowe, świeże lub chłodzone
0202	Mięso wołowe, mrożone
0206 10 95	Gruba skóra i cienka skóra, świeża lub chłodzona
0206 29 91	Gruba skóra i cienka skóra, mrożona
0210 20	Mięso wołowe, solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 90 41	Gruba skóra i cienka skóra, solona, w solance, suszona lub wędzona

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968 str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1633/1998 (Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 14 z 21.1.1969, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 18.7.1968, str. 10. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 428/77 (Dz.U. L 61 z 5.3.1977, str. 17).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 182 z 3.7.1987, str. 29.

Kod CN	Wyszczególnienie
0210 90 90	Jadalne mączki i posiłki z mięsa i odpadów mięsnych
1602 50 10	Pozostałe mięso przetworzone lub konserwowane lub odpady z mięsa, niegotowane; mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z niegotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi
1602 90 61	Inne przetworzone lub konserwowane mięso zawierające mięso lub odpady z mięsa, niegotowane; mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z niegotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi
b) 0102 10	Żywe zwierzęta czystej rasy
0206 10 91 0206 10 99	Jadalne odpady z mięsa bydlęcego, z wyjątkiem grubej skóry i cienkiej skóry, świeże lub chłodzone, z wyjątkiem tych przeznaczonych do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 21 00 0206 22 90 0206 29 99	Jadalne odpady z mięsa wołowego, z wyjątkiem grubej skóry i cienkiej skóry, mrożone, z wyjątkiem tych przeznaczonych do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0210 90 49	Jadalne odpady z mięsa wołowego, solone, w solance, suszone lub wędzone, z wyjątkiem grubej i cienkiej skóry
ex 1502 00 90	Tłuszcz bydlęcy, surowy lub przetworzony, również sprasowany lub poekstrakcyjny
1602 50 31 do 1602 50 80	Pozostałe mięso przetworzone lub konserwowane lub odpady z mięsa wołowego, z wyjątkiem gotowanego mięsa lub odpadów oraz mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z niegotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi
1602 90 69	Pozostałe mięso przetworzone lub konserwowane zawierające mięso lub odpady z mięsa wołowego, z wyjątkiem produktu niegotowanego oraz mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z niegotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „bydło” oznacza żywe zwierzęta z gatunku bydła domowego sklasyfikowane według Nomenklatury Scalonej w pozycjach ex 0102 10, 0102 90 05 do 0102 90 79;
- b) „dorosłe bydło” oznacza bydło o masie powyżej 300 kg.

TYTUŁ I

RYNEK WEWNĘTRZNY

Artykuł 2

Aby zachęcić kupców i organizacje handlowe do działań w celu usprawnienia procesu dostosowania dostaw do wymogów rynku, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 mogą zostać podjęte następujące środki wspólnotowe:

a) środki służące poprawie hodowli bydła;

b) środki promujące lepszą organizację produkcji, przetwarzania i wprowadzania na rynek;

c) środki służące poprawie jakości;

d) środki umożliwiające opracowanie krótko- i długoterminowych prognoz w oparciu o stosowane środki produkcji;

e) środki służące usprawnieniu rejestracji tendencji cenowych na rynku.

Ogólne zasady dotyczące tych środków są przyjmowane przez Radę zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

ROZDZIAŁ I

PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE

Artykuł 3

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) „producent” oznacza indywidualnego rolnika, zarówno osobę fizyczną jak i prawną lub grupę osób fizycznych bądź prawnych, niezależnie od ich osobowości prawnej, zgodnie z prawem krajowym o takich grupach lub członkach takich grup, którego gospodarstwo jest zlokalizowane na obszarze Wspólnoty i który prowadzi hodowlę bydła;
- b) „gospodarstwo” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez producenta i znajdujące się na terytorium jednego Państwa Członkowskiego;
- c) „region” oznacza Państwo Członkowskie lub określony region na obszarze Państwa Członkowskiego, w zależności od uznania danego Państwa Członkowskiego;
- d) „byk” oznacza samca niepoddanego kastracji (z gatunku bydła hodowlanego);
- e) „wół” oznacza wykastrowanego samca (z gatunku bydła hodowlanego);
- f) „krowa matka” oznacza krowę należącą do rasy mięsnej lub urodzoną z krzyżówki z rasą mięsną oraz należącą do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na produkcję mięsa;
- g) „jałówka” oznacza samicę bydła hodowlanego w wieku powyżej ośmiu miesięcy, która jeszcze się nie cieliała.

DZIAŁ 1

Premie

Sekcja 1

Premia specjalna

Artykuł 4

1. Producentowi hodującemu bydło płci męskiej może być przyznana, po złożeniu stosownego wniosku, premia specjalna. Premia jest przyznawana w formie rocznej premii w każdym roku kalendarzowym i dla każdego uprawnionego do jej otrzymania gospodarstwa w ramach pułapów regionalnych na nie więcej niż 90 zwierząt z każdej grupy wiekowej, o której mowa w ust. 2.

2. Premia specjalna jest przyznawana nie częściej niż:

- a) raz w życiu każdego byka w wieku powyżej dziewięciu miesięcy; lub
- b) dwukrotnie w okresie życia każdego wołu:
 - po raz pierwszy po osiągnięciu wieku dziewięciu miesięcy;
 - po raz drugi po osiągnięciu wieku 21 miesięcy.

3. Aby otrzymać premię specjalną:

- a) każde zwierzę objęte wnioskiem jest trzymane przez producenta w celu przybrania na wadzę przez wyznaczony okres;
- b) każde zwierzę do chwili uboju lub wywozu posiada wystawiony na siebie paszport, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 z dnia 21 kwietnia 1997 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i odnoszącego się do etykietowania wołowiny oraz produktów wołowych⁽¹⁾, zawierający wszystkie istotne informacje dotyczące statusu zwierzęcia, jeśli chodzi o uprawnienie do premii lub, w przypadku jego braku, równorzędny dokument administracyjny.

4. Jeżeli w danym regionie łączna liczba byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy i wołów w wieku od dziewięciu do 20 miesięcy, w odniesieniu do których złożony został wniosek i które spełniają warunki dla przyznania premii specjalnej przekracza pułap wyznaczony dla danego regionu, o którym mowa w załączniku I, liczba wszystkich uprawnionych do premii zwierząt, zgodnie z ust. 2 lit. a) i b) u danego producenta w danym roku jest proporcjonalnie zmniejszana.

W rozumieniu niniejszego artykułu „pułap regionalny” oznacza liczbę zwierząt uprawnioną do korzystania z premii specjalnej w danym regionie i w danym roku kalendarzowym.

5. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 4, Państwo Członkowskie może:

- w oparciu o obiektywne kryteria przez siebie ustalone zmienić lub uchylić limit pogłowia wynoszący 90 zwierząt na każde gospodarstwo i grupę wiekową, oraz
- korzystając z tego prawa, zdecydować o zastosowaniu przepisów ust. 4 w sposób umożliwiający osiągnięcie poziomu redukcji wymaganego w celu dostosowania się do obowiązującego pułapu regionalnego, bez konieczności stosowania takich redukcji w odniesieniu do drobnych producentów, którzy w przedmiotowym roku nie złożyli wniosków o przyznanie premii specjalnej na większą od minimalnej liczbę zwierząt określoną dla danego Państwa Członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 1.

6. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o przyznaniu premii specjalnej w momencie uboju. W takim przypadku kryterium wieku dla byków, o którym mowa w ust. 2 lit. a) jest zastępowane minimalną wagą tuszy w wysokości 185 kg.

Premia jest wypłacana lub przekazywana z powrotem producentom.

Zjednoczone Królestwo jest uprawnione do stosowania w Irlandii Północnej systemu przyznawania premii specjalnej różniącego się od systemu stosowanego w pozostałych częściach swojego terytorium.

7. Kwotę premii wyznacza się w wysokości:

a) od byka:

- 160 EUR w roku kalendarzowym 2000,
- 185 EUR w roku kalendarzowym 2001,
- 210 EUR w roku kalendarzowym 2002 i w latach następnych;

b) od wołu i grupy wiekowej:

- 122 EUR w roku kalendarzowym 2000,
- 136 EUR w roku kalendarzowym 2001,
- 150 EUR w roku kalendarzowym 2002 i w latach następnych.

8. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

S e k c j a 2

Premia pozasezonowa

Artykuł 5

1. Jeżeli w danym Państwie Członkowskim liczba wołów:

- a) przeznaczonych do uboju w danym roku przekroczy 60 % łącznej liczby samców bydła przeznaczonych na ubój w takim roku; oraz
- b) przeznaczonych na ubój w okresie od 1 września do 30 listopada w przedmiotowym roku przekroczy 35 % łącznej liczby wołów przeznaczonych na ubój w danym roku;

producenci mogą otrzymać, po złożeniu stosownego wniosku, dodatkową premię do premii specjalnej (tzw. premię pozasezonową). Dla Irlandii lub Irlandii Północnej taka premia dodatkowa jest przyznawana w przypadku osiągnięcia obu określonych wyżej wskaźników.

Do celów stosowania przepisów niniejszego artykułu w Zjednoczonym Królestwie, Irlandia Północna traktowana jest jako odrębna jednostka.

2. Kwotę premii, o której mowa powyżej wyznacza się w wysokości:

- 72,45 EUR za każde zwierzę zabite w okresie pierwszych 15 tygodni danego roku,
- 54,34 EUR za każde zwierzę zabite w 16-tym i 17-tym tygodniu danego roku,
- 36,23 EUR za każde zwierzę zabite w okresie od 18-ego do 21-ego tygodnia danego roku, oraz
- 18,11 EUR za każde zwierzę zabite w 22-im i 23-im tygodniu danego roku.

3. Jeżeli wskaźnik, o którym mowa w ust. 1 lit. b) nie zostanie osiągnięty, mając na uwadze przedostatnie zdanie ust. 1, Państwa Członkowskie, których producenci otrzymali wcześniej tzw. premię pozasezonową, mogą zdecydować o przyznaniu tej premii w wysokości 60 % kwoty wyznaczonej w ust. 2.

W takim przypadku dane Państwo Członkowskie:

- a) może zdecydować o przyznaniu tej premii jedynie za pierwsze dwa lub trzy okresy, o których mowa;
- b) gwarantuje, że zastosowanie takiego rozwiązania nie zakłóci bilansu danego roku budżetowego poprzez dokonanie stosownej redukcji:
 - kwoty premii specjalnej od wołów z drugiej grupy wiekowej przyznawanej w tym Państwie Członkowskim, i/lub
 - dopłat dokonywanych zgodnie z przepisami sekcji 2,

oraz informuje Komisję o zastosowaniu działania obniżającego.

Do celów stosowania tego rozwiązania, przy obliczaniu wskaźnika, o którym mowa w ust. 1 lit. a) oraz w konsekwencji dla celów przyznawania premii, Irlandia i Irlandia Północna są traktowane jako jedna jednostka.

4. Aby stwierdzić, czy wielkości procentowe, o których mowa w niniejszym artykule zostały przekroczone, uwzględnia się liczbę ubojów dokonanych w drugim roku poprzedzającym rok, w którym dokonano uboju zwierząt zakwalifikowanych do premii.

5. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

S e k c j a 3

Premia od krów mamek

Artykuł 6

1. Producent hodujący w swoim gospodarstwie krowy mamki może uzyskać prawo, po złożeniu stosownego wniosku, do premii za trzymanie krów mamek (premia od krów mamek). Premia taka jest przyznawana w formie rocznej premii w każdym roku kalendarzowym i dla każdego uprawnionego do jej otrzymania producenta w ramach limitów pułapów indywidualnych.

2. Premia od krów mamek jest przyznawana każdemu producentowi:

a) niedostarczającemu mleka ani przetworów mlecznych ze swojego gospodarstwa przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Dostawy mleka lub przetworów mlecznych bezpośrednio z gospodarstwa do konsumenta nie wykluczają możliwości przyznania takiej premii;

b) dostawcom mleka lub przetworów mlecznych pod warunkiem, że indywidualna wielkość dostaw, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3950/92 nie przekracza 120 000 kg. Państwa Członkowskie mogą jednakże zdecydować, w oparciu o obiektywne kryteria przez siebie wyznaczone, o zmianie lub uchyleniu tego limitu ilościowego,

pod warunkiem, że producent taki utrzymuje, przez okres co najmniej sześciu kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku, krowy mamki w liczbie stanowiącej przynajmniej 80 % oraz jałówki w liczbie stanowiącej przynajmniej 20 % liczby, określonej we wniosku o przyznanie premii.

Do celów określenia liczby zwierząt uprawnionych do premii zgodnie z lit. a) i b), decyduje czy zwierzęta te należy zaliczyć do stada krów mamek czy też do stada krów mlecznych jest podejmowana w oparciu o indywidualne wskazania beneficjenta, zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mlecznych⁽¹⁾ oraz średniej produkcji mleka.

3. Uprawnienia producentów do premii ogranicza stosowanie pułapów indywidualnych zgodnie z definicją w art. 7.

4. Kwotę premii za każde uprawnione do premii zwierzę wyznacza się w wysokości:

— 163 EUR w roku kalendarzowym 2000,

— 182 EUR w roku kalendarzowym 2001,

— 200 EUR w roku kalendarzowym 2002 i w latach następnych.

5. Państwa Członkowskie mogą przyznać dodatkową krajową premię od krów mamek w wysokości maksymalnej 50 EUR za każde zwierzę pod warunkiem, że nie ma dyskryminacji między hodowcami danych Państw Członkowskich.

W przypadku gospodarstw znajdujących się w regionie, o którym mowa w art. 3 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące funduszy strukturalnych⁽²⁾, pierwsza wypłata 24,15 EUR za każde zwierzę jest finansowana z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

W przypadku gospodarstw znajdujących się na terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli pogłowie bydła w takim Państwie Członkowskim obejmuje krowy mamki w liczbie stanowiącej co najmniej 30 % łącznej liczby krów, oraz jeżeli przynajmniej 30 % przeznaczonych na ubój samców należało do klas zgodności S i E, cała kwota premii dodatkowej jest pokrywana przez Sekcję Gwarancji EFOGR. Wszelkie szacunki dotyczące wielkości procentowych wyznacza się w oparciu o średnią z dwóch lat poprzedzających rok, za który przyznano premię.

6. Do celów niniejszego artykułu w obliczeniach uwzględnia się jedynie jałówki z rasy mięsnej lub urodzone z krzyżówki z rasą mięsną i należące do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na produkcję mięsa.

7. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do definicji terminu krowa mamka, o którym mowa w art. 3, są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43; zgodnie z tą samą procedurą Komisja wyznacza średnią produkcję mleka.

Artykuł 7

1. Na dzień 1 stycznia 2000 r. indywidualny pułap dla każdego producenta jest równy liczbie wydanych uprawnień od krów mamek (uprawnienia do premii), które posiadał 31 grudnia 1999 r., zgodnie z właściwymi przepisami Wspólnoty oraz, jeśli dotyczy, skorygowany zgodnie z ust. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 1.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zagwarantowania, że począwszy od 1 stycznia 2000 r. suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekroczy pułapu krajowego wyznaczonego w załączniku II oraz że zostaną stworzone rezerwy krajowe, o których mowa w art. 9.

3. W przypadku kiedy dostosowanie, o którym mowa w ust. 2 wymaga obniżenia pułapów indywidualnych producentów, obniżenie jest przeprowadzane bez żadnej wypłaty wyrównawczej z tego tytułu w oparciu o obiektywne kryteria, obejmujące w szczególności:

- stopień, w jakim producenci wykorzystali przysługujące im pułapy indywidualne w ostatnich trzech branżach pod uwagę latach przed rokiem 2000,
- realizację inwestycji lub wdrażanie programów rozszerzenia produkcji w sektorze mięsa wołowego i cielęciny,
- wyjątkowe okoliczności lub zastosowanie kar powodujących wstrzymanie wypłaty lub redukcję wypłaty premii w co najmniej jednym z powoływanych lat,
- dodatkowe wyjątkowe okoliczności powodujące, że płatności dokonywane w co najmniej jednym z powoływanych lat nie odpowiadały faktycznej sytuacji stwierdzonej w latach poprzednich.

4. Uprawnienia do premii, które zostały cofnięte zgodnie z działaniami przewidzianymi w ust. 2 są uchylane.

5. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 8

1. Jeżeli producent sprzedaje lub w inny sposób przekazuje swoje gospodarstwo, może on również przekazać osobie przejmującej gospodarstwo wszystkie posiadane uprawnienia do premii za krowy mamki. Może on również przekazać, w całości lub części, swoje prawa innym producentom, bez konieczności pozbywania się gospodarstwa.

W przypadku przekazania uprawnień do premii bez przekazania gospodarstwa, część przekazanych praw, nie więcej jednak niż 15 %, jest zwracana bez żadnej rekompensaty z tego tytułu do rezerwy krajowej Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się to gospodarstwo w celu redystrybucji za darmo.

2. Państwa Członkowskie:

- a) podejmują wszelkie niezbędne środki w celu uniknięcia przekazania uprawnień do premii poza obszary i regiony objęte szczególną ochroną, gdzie produkcja wołowiny i cielęciny jest szczególnie ważna dla gospodarki lokalnej;
- b) mogą zezwolić na przekazanie uprawnień bez przeniesienia gospodarstwa bezpośrednio między producentami lub za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa Członkowskie mogą zezwolić, przed upływem wyznaczonego terminu, na czasowe przekazanie praw do premii, z których producent nie zamierza chwilowo korzystać.

4. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Takie szczegółowe zasady mogą obejmować w szczególności:

- przepisy umożliwiające Państwom Członkowskim rozstrzyganie problemów związanych z przekazaniem praw do premii przez producentów, którzy nie są właścicielami ziemi, na której znajdują się ich gospodarstwa, oraz
- szczegółowe zasady dotyczące minimalnej liczby praw stanowiących przedmiot przeniesienia częściowego.

Artykuł 9

1. Każde Państwo Członkowskie utrzymuje krajową rezerwę uprawnień do premii od krów mamek.

2. Każde uprawnienie do premii cofnięte zgodnie z art. 8 ust. 1 lub z innymi przepisami Wspólnoty jest dodawane do rezerwy krajowej, bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4.

3. Państwa Członkowskie korzystają ze swoich rezerw krajowych w celu przyznawania, w ramach posiadanych rezerw, uprawnień do premii nowym rolnikom, rolnikom młodym i innym uprzywilejowanym producentom.

4. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Takie szczegółowe zasady dotyczą w szczególności:

- środków stosowanych w przypadku, kiedy w danym Państwie Członkowskim nie jest wykorzystywana rezerwa krajowa,
- środków związanych z niewykorzystanymi prawami do premii, które nie zostały zwrócone do rezerwy krajowej.

Artykuł 10

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 3 Państwa Członkowskie, w których więcej niż 60 % krów mamek i jałówek jest hodowanych na terenach górskich w rozumieniu art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia⁽¹⁾, może zdecydować o zarządzaniu premiami od krów mamek w odniesieniu do jałówek odrębnie od zarządzania premiami od krów mamek w ramach odrębnego pułapu krajowego wyznaczonego przez takie Państwo Członkowskie.

Taki odrębny pułap krajowy nie przekracza 20 % pułapu krajowego dla danego Państwa Członkowskiego określonego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Ten ostatni jest redukowany o kwotę stanowiącą równowartość takiego odrębnego pułapu krajowego.

Jeżeli w Państwie Członkowskim korzystającym z uprawnienia, o którym mowa wyżej łączna liczba jałówek, w odniesieniu do których uprawnienie to jest wykonywane i spełniających warunki przyznawania premii za krowy mamki przekracza taki odrębny pułap krajowy, liczba jałówek uprawnionych do premii u każdego producenta w przedmiotowym roku jest proporcjonalnie zmniejszana.

2. Do celów niniejszego artykułu w obliczeniach uwzględnia się jedynie jałówki rasy mięsnej lub urodzone z krzyżówki z rasą mięsną.

3. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

S e k c j a 4

Premia za ubój

Artykuł 11

1. Producent hodujący w swoim gospodarstwie bydło może uzyskać prawo, po złożeniu stosownego wniosku, do premii za ubój. Premia taka jest przyznawana w momencie uboju uprawnionych zwierząt lub ich wywozu do państwa trzeciego w ramach wyznaczonych pułapów krajowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

Do premii za ubój kwalifikują się:

- a) byki, woły, krowy i jałówki po ukończeniu ósmego miesiąca życia;
- b) cielęta w wieku od jednego do siedmiu miesięcy i o masie poniżej 160kg,

pod warunkiem, że były hodowane przez producenta przez wyznaczony okres.

2. Kwotę premii wyznacza się w wysokości:

- a) za każde zakwalifikowane zwierzę zgodnie z ust. 1 lit. a):

- 27 EUR w roku kalendarzowym 2000,
- 53 EUR w roku kalendarzowym 2001,
- 80 EUR w roku kalendarzowym 2002 i w latach następnych;

- b) za każde zakwalifikowane zwierzę zgodnie z ust. 1 lit. b):

- 17 EUR w roku kalendarzowym 2000,
- 33 EUR w roku kalendarzowym 2001,
- 50 EUR w roku kalendarzowym 2002 i w latach następnych.

3. Pułapy krajowe, o których mowa w ust. 1 są wyznaczane dla każdego Państwa Członkowskiego i odrębnie dla obu grup zwierząt, zgodnie z lit. a) i b) tego ustępu. Każdy pułap jest równy liczbie zwierząt z każdej z tych dwóch grup, które w roku 1995 zostały przeznaczone na ubój w danym Państwie Członkowskim, łącznie ze zwierzętami wywiezionymi do państw trzecich, zgodnie z danymi Eurostat lub innymi urzędowymi danymi statystycznymi za ten rok uznanymi przez Komisję.

4. Jeżeli w danym Państwie Członkowskim łączna liczba zwierząt, w odniesieniu do których został złożony wniosek dotyczący jednej z dwóch grup określonych w ust. 1 lit. a) i b) spełniających warunki przyznawania premii za ubój przekracza pułap krajowy wyznaczony dla tej grupy, liczba wszystkich zwierząt uprawnionych do premii dla tej grupy od danego producenta w przedmiotowym roku kalendarzowym jest proporcjonalnie zmniejszana.

5. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

S e k c j a 5

Liczebność stada

Artykuł 12

1. Łączna liczba zwierząt uprawnionych do premii specjalnej i premii od krów mamek jest ograniczona poprzez stosowanie przepisów w zakresie liczebności stada w gospodarstwie liczącym dwie sztuki duże (LU) na hektar i w danym roku kalendarzowym. Liczebność stada, o której mowa powyżej jest wyrażona w LU na jednostkę powierzchni paszowej przeznaczonej dla hodowanych zwierząt. Jednakże producent może zostać zwolniony z obowiązku przestrzegania zasady, jeżeli liczba zwierząt w jego gospodarstwie brana pod uwagę do celów obliczenia liczebności stada nie przekracza 15 LU.

2. Do celów obliczania liczebności stada w gospodarstwie należy uwzględnić:

- a) samce, krowy mamki i jałówki, owce i/lub kozy, w odniesieniu do których został złożony wniosek o przyznanie premii, jak również krowy mleczne potrzebne do produkcji łącznej ilości mleka wyznaczonej dla tego producenta. Liczba zwierząt jest przeliczana na LU za pomocą tabeli przeliczeniowej znajdującej się w załączniku III;
- b) obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt, rozumiany jako ta część gospodarstwa, która jest przeznaczona przez cały rok kalendarzowy na hodowlę bydła, owiec i/lub kóz. Obszar taki nie obejmuje:
 - budynków, lasu, stawów, ścieżek,
 - obszaru wykorzystywanego do innych upraw objętych wspólnotowym programem pomocy lub przeznaczonego na uprawy wieloletnie lub uprawy ogrodowe, z wyjątkiem pastwisk stałych, objętego płatnościami obszarowymi przyznawanymi zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia i art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999,
 - obszaru uprawnionego do objęcia systemem pomocy dla producentów niektórych upraw rolniczych wykorzystywanego w programie pomocy na pasze suche lub zgodnie z krajowym lub wspólnotowym programem rezerw.

Obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt obejmuje obszary we współużytkowaniu i obszary, na których stosowane są uprawy mieszane.

3. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zasady te w szczególności dotyczą przepisów:

- odnoszących się do obszarów we współużytkowaniu oraz obszarów, na których stosowane są uprawy mieszane,

- umożliwiających zapobieganie niewłaściwemu stosowaniu zasad określania liczebności stada.

S e k c j a 6

Premie rekompensacyjne

Artykuł 13

1. Producenci otrzymujący premie specjalną i/lub premię od krów mamek mogą ubiegać się o premie rekompensacyjne.

2. Premia rekompensacyjna wynosi 100 EUR od każdej udzielonej premii specjalnej i premii od krów mamek pod warunkiem, że w danym roku kalendarzowym liczebność stada w danym gospodarstwie hodowanym jest mniejsza lub równa 1,4 LU na hektar.

Niemniej jednak Państwa Członkowskie mogą przyznać następujące premie rekompensacyjne:

- a) w odniesieniu do roku kalendarzowego 2000 i 2001, w wysokości 33 EUR przy liczebności stada 1,6 LU na hektar lub wyższej, lecz nieprzekraczającej 2,0 LU na hektar oraz w kwocie 66 EUR przy liczebności stada poniżej 1,6 LU na hektar;
- b) w odniesieniu do roku kalendarzowego 2002 i lat następnych, w wysokości 40 EUR przy liczebności stada 1,4 LU na hektar lub wyższej, lecz nieprzekraczającej 1,8 LU na hektar oraz w wysokości 80 EUR przy liczebności stada poniżej 1,4 LU na hektar.

3. Do celów stosowania przepisów zawartych w ust. 2:

- a) w drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. a), liczebność stada w gospodarstwie hodowanym jest określana poprzez uwzględnienie samców, krów i jałówek znajdujących się w takim gospodarstwie w danym roku kalendarzowym, łącznie z owcami i/lub kozami, w odniesieniu do których zostały złożone wnioski o przyznanie premii w tym samym roku kalendarzowym. Liczba zwierząt jest przeliczana na LU za pomocą tabeli przeliczeniowej znajdującej się w załączniku III;
- b) bez uszczerbku dla art. 12 ust. 2 lit. b) tiret trzecie, obszary wykorzystywane do uprawy roślin zgodnie z definicją w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych upraw roślinnych⁽¹⁾, nie są traktowane jako „powierzchnia paszowa”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 1.

c) obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt brany pod uwagę w celu obliczenia liczebności stada składa się w co najmniej 50 % z pastwisk. Termin „pastwisko” jest definiowany przez Państwa Członkowskie. Definicja taka obejmuje obowiązkowo kryterium stanowiące, że pastwisko to obszar użytków zielonych, który zgodnie z lokalnymi praktykami gospodarki rolnej jest przeznaczony do wypasu bydła i/lub owiec. Definicja ta nie wyklucza jednak różnych form wykorzystania pastwiska w okresie tego samego roku (pastwisko, łąka przeznaczona na siano, silosowanie).

4. Bez uszczerbku dla wymogów w zakresie liczebności stada wyznaczonych w ust. 2, producenci z Państw Członkowskich gdzie ponad 50 % produkcji mleka odbywa się na terenach górskich w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, których gospodarstwa znajdują się na takich terenach, mogą otrzymać premie rekompensacyjne, o których mowa w ust. 2, od hodowanych krów mlecznych.

5. Zgodnie z procedurą określoną w art. 43 Komisja:

- przyjmuje szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu,
- w razie potrzeby dostosowuje kwoty określone w ust. 2, biorąc pod uwagę w szczególności liczbę zwierząt kwalifikujących się do premii w poprzednim roku kalendarzowym.

DZIAŁ 2

Płatności dodatkowe

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie przyznają producentom działającym na ich terytorium, w systemie rocznym, płatności dodatkowe w kwocie łącznej określonej w załączniku IV. Płatności takie są przyznawane w oparciu o obiektywne kryteria obejmujące w szczególności struktury produkcyjne i warunki produkcji u takich producentów w sposób zapewniający równe traktowanie wszystkich producentów oraz niedopuszczający do zakłóceń rynku i konkurencji.

2. Płatności dodatkowe są realizowane w formie dopłat od pogłowia (art. 15) i/lub płatności obszarowych (art. 17).

Artykuł 15

1. Dopłaty od pogłowia są przyznawane w przypadku:

- a) samców (z gatunków bydła hodowanego);
- b) krów mamek;

c) krów mlecznych;

d) jałówek.

2. Dopłaty od pogłowia mogą być przyznawane jako kwoty dodatkowe od jednostki premii za ubój, zgodnie z art. 11, z wyjątkiem cieląt. W innych przypadkach przyznanie dopłat od pogłowia jest uzależnione od:

- a) spełnienia specjalnych warunków wyznaczonych w art. 16;
- b) spełnienia szczegółowych wymogów w zakresie liczebności stada określonych przez Państwa Członkowskie.

3. Szczegółowe wymogi w zakresie liczebności stada są określone:

- w oparciu o powierzchnię paszową, o której mowa w art. 12 ust. 2 lit. b), z wyjątkiem obszarów objętych płatnościami obszarowymi przyznawanymi zgodnie z art. 17,
- z uwzględnieniem w szczególności wpływu przedmiotowej produkcji gospodarstwa na środowisko naturalne, wrażliwości na zanieczyszczenia środowiska terenów wykorzystywanych w hodowli bydła, jak również środków stosowanych w celu zachowania lub poprawy stanu środowiska naturalnego tych obszarów.

Artykuł 16

1. Dopłaty od pogłowia samców (z gatunków bydła hodowanego) mogą być przyznawane w danym roku kalendarzowym w odniesieniu do określonej liczby zwierząt w danym Państwie Członkowskim stanowiącej:

- pułap regionalny dla Państwa Członkowskiego określony w załączniku I, lub
- liczbę samców, w odniesieniu do których zostały przyznane w roku 1997 premie, lub
- średnią liczbę ubojów bydła płci męskiej w latach 1997, 1998 i 1999 wg danych Eurostatu za te lata lub innych publikowanych danych statystycznych uznanych przez Komisję.

Państwa Członkowskie mogą również ustalić limit pogłowia bydła płci męskiej w gospodarstwie, wyznaczany przez Państwo Członkowskie jako limit krajowy lub regionalny.

Dopłatami jest objęte wyłącznie bydło płci męskiej po przekroczeniu ósmego miesiąca życia. Jeżeli dopłaty takie są realizowane w momencie uboju, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zastąpieniu tego warunku przez minimalną wymaganą masę 180 kg.

2. Dopłaty od pogłowia krów mamek i jałówek zakwalifikowanych do premii od krów mamek zgodnie z art. 6 ust. 4 i art. 10 mogą być przyznawane wyłącznie jako kwoty uzupełniające na jednostkę premii od krów mamek, zgodnie z art. 6 ust. 4.

3. Dopłaty od pogłowia krów mlecznych mogą być przyznawane wyłącznie jako kwota na tonę łącznej wyznaczonej ilości mleka objętej premią dla danego gospodarstwa wyznaczonej zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

Artykuł 15 ust. 2 lit b) nie stosuje się.

4. Dopłaty od pogłowia jałówek, z wyjątkiem dopłat, o których mowa w ust. 2 mogą być przyznawane danemu Państwu Członkowskiemu w danym roku kalendarzowym w odniesieniu do liczby jałówek nie większej niż średnia liczba ubojów jałówek przeprowadzonych w latach 1997, 1998 i 1999, wg danych Eurostatu za te lata lub innych opublikowanych urzędowych danych statystycznych uznawanych przez Komisję.

Artykuł 17

1. Płatności obszarowe są przyznawane w odniesieniu do każdego hektara pastwisk stałych:

- a) będących do dyspozycji producenta w okresie danego roku kalendarzowego;
- b) które nie są wykorzystywane w związku z przestrzeganiem szczegółowych wymagań w zakresie liczebności stada, o których mowa w art. 15 ust. 3; oraz
- c) w przypadku których nie zostały złożone w tym samym roku wnioski o dopłaty w ramach systemu pomocy dla producentów niektórych upraw rolniczych, w ramach systemu pomocy dla pasz suchych i zgodnie ze wspólnotowymi programami pomocy dla innych upraw stałych lub ogrodowych.

2. Obszar pastwisk stałych w regionie objętym systemem płatności obszarowych nie przekracza ustalonych regionalnych obszarów bazowych.

Powierzchnia regionalnych obszarów bazowych jest wyznaczana przez Państwa Członkowskie jako średnia liczba hektarów pastwisk stałych wykorzystywanych do hodowli bydła w latach 1995, 1996 i 1997.

3. Maksymalna kwota płatności obszarowych na hektar jaka może zostać przyznana, łącznie z dopłatami przyznawanymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 nie przekracza:

- 210 EUR w roku kalendarzowym 2000,
- 280 EUR w roku kalendarzowym 2001,
- 350 EUR w roku kalendarzowym 2002 i latach następnych.

Artykuł 18

Do 1 stycznia 2000 r. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji szczegółowych informacji o wewnętrznych ustaleniach odnośnie doprzymywania płatności dodatkowych. Wszelkie zmiany takich ustaleń są przekazywane Komisji nie później niż w okresie jednego miesiąca od ich przyjęcia.

Artykuł 19

Do 1 kwietnia 2004 r. Państwa Członkowskie składają Komisji szczegółowe raporty w sprawie wdrażania przepisów niniejszego działu.

Do 1 stycznia 2005 r. Komisja dokonuje oceny wdrażania przepisów niniejszego działu i przeprowadza kontrolę podziału funduszy Wspólnoty między Państwa Członkowskie, zgodnie z załącznikiem IV, uwzględniając w szczególności zmiany w zakresie udziału Państw Członkowskich w produkcji wołowiny. W razie potrzeby Komisja przedstawia Radzie stosowne wnioski.

Artykuł 20

Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego działu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

DZIAŁ 3

Przepisy wspólne

Artykuł 21

Aby zostać objęte płatnościami bezpośrednimi na mocy przepisów niniejszego rozdziału, zwierzę musi zostać oznakowane i zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 820/97.

Artykuł 22

1. Płatności bezpośrednie na mocy przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem premii pozasezonowej, są wypłacane niezwłocznie po przeprowadzeniu stosownych kontroli, lecz nie wcześniej niż przed 16 października roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego został złożony wniosek o ich przyznanie.

2. Z wyjątkiem uzasadnionych sytuacji wyjątkowych:

- płatności bezpośrednie na mocy przepisów niniejszego rozdziału są dokonywane nie później niż 30 czerwca w roku następującym po roku kalendarzowym, w odniesieniu do którego został złożony wniosek o ich przyznanie,
- premia pozasezonowa jest wypłacana niezwłocznie po przeprowadzeniu stosownych kontroli, lecz nie później niż 15 października roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego został złożony wniosek o jej przyznanie.

Artykuł 23

1. Jeżeli u zwierząt ze stada bydła należącego do producenta zostaną wykryte substancje zabronione na mocy przepisów dyrektywy Rady 96/22/WE⁽¹⁾ lub pozostałości substancji dopuszczonych na mocy wymienionej dyrektywy, lecz stosowanych nielegalnie są wykryte na podstawie dyrektywy Rady 96/23/WE⁽²⁾, lub jeżeli w gospodarstwie producenta zostanie znaleziona substancja lub produkt, w jakiegokolwiek formie, na którego posiadanie producent taki nie ma stosownego zezwolenia lub substancja bądź produkt dopuszczony do stosowania na mocy dyrektywy Rady 96/22/WE lecz posiadany nielegalnie, w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło wykrycie, dany producent nie otrzymuje kwot przyznawanych na mocy przepisów niniejszego działu.

W przypadku powtarzającego się naruszania wspomnianych przepisów okres wyłączenia z udziału w przyznawaniu dotacji może zostać przedłużony, w zależności od szkodliwości popełnionego naruszenia, do okresu pięciu lat od roku, w którym zostało wykryte powtarzające się naruszenie przepisów, o których mowa powyżej.

2. W przypadku utrudnień ze strony właściciela czy hodowcy zwierząt podczas prowadzenia kontroli oraz jeżeli pobierane są próbki niezbędne w celu realizacji krajowych programów kontroli na obecność pozostałości substancji, o których mowa powyżej lub jeżeli są prowadzone badania i kontrole przewidziane przez dyrektywę 96/23/WE, mają zastosowanie kary przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady nr 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyrostatycznym i β-agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG i 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 3).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości w żywych zwierzętach i produktach zwierzęcych oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10).

3. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego działu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 24

Kwoty płatności bezpośrednich określone w działach 1 i 2 mogą zostać zmienione w związku ze zmianami w procesie produkcji, wydajności i sytuacji na rynku; zmiany takie są wprowadzane zgodnie z procedurą określoną w artykule 37 ustęp 2 Traktatu.

Artykuł 25

Wydatki poniesione w związku z przyznawaniem płatności bezpośrednich przewidzianych w niniejszym rozdziale są uznawane za środki interwencyjne w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

ROZDZIAŁ 2

SKŁADOWANIE PRYWATNE I PAŃSTWOWE

Artykuł 26

1. Od 1 lipca 2002 r. mogą być podejmowane decyzje o przyznawaniu dopłat do prywatnego składowania, jeżeli średnia cena rynkowa we Wspólnocie notowana w oparciu o wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych, o której mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 1208/81 (dalej zwaną „skalą wspólnotową”) wynosi i prawdopodobnie się utrzyma poniżej 103 % ceny podstawowej.

2. Cena podstawowa tusz wołowych z grupy R3 wg skali wspólnotowej wynosi 2224 EUR/t.

3. Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania może zostać przyznana w odniesieniu do świeżego lub chłodzonego mięsa osobników dorosłych w formie tusz, półtuszy, wyrównanych ćwiartek, przednich i tylnych ćwiartek, sklasyfikowanych zgodnie ze skalą wspólnotową.

4. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może:

- zmienić wyznaczoną cenę podstawową, uwzględniając w szczególności potrzebę jej ustalenia na poziomie przyczyniającym się do ustabilizowania cen rynkowych, z zastrzeżeniem jednak, że nie prowadzi to do tworzenia nadwyżek strukturalnych we Wspólnocie,

— zmienić listę produktów w ust. 3, które mogą być składowane przez producentów prywatnych.

5. Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43; zgodnie z procedurą Komisja decyduje o przyznawaniu pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania.

Artykuł 27

1. Od 1 lipca 2002 r. możliwa jest interwencja państwa, jeżeli przez okres dwóch kolejnych tygodni średnia cena rynkowa w danym Państwie Członkowskim lub w danym regionie takiego państwa notowana w oparciu o skalę wspólnotową, o której mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 1208/81, nie osiągnie 1560 EUR/t. W takim przypadku jedna lub kilka z wyznaczonych kategorii, klas jakości lub grup jakości świeżego lub chłodzonego mięsa ujęta w pozycjach 0201 10 00 i 0101 20 20 do 0201 20 50 Nomenklatury Scalonej i pochodzącego z terytorium Wspólnoty może zostać zakupiona przez agencje interwencyjne.

2. Skupem prowadzonym na mocy przepisów ust. 1 objęte są jedynie oferty o cenie równej lub niższej niż średnia cena rynkowa notowana w danym Państwie Członkowskim lub w danym regionie takiego państwa podwyższonej o kwotę dodatkową wyznaczoną w oparciu o przyjęte obiektywne kryteria.

3. Ceny skupu i ilości objęte skupem interwencyjnym są wyznaczane w drodze przetargu i mogą, w pewnych okolicznościach, zostać wyznaczone dla danego Państwa Członkowskiego lub danego regionu państwa w oparciu o notowane średnie ceny rynkowe. Postępowanie przetargowe ma zapewnić wszystkim zainteresowanym równe szanse. Jest ono przeprowadzane w oparciu o specyfikacje wyznaczone, w razie potrzeby, z uwzględnieniem struktur handlowych.

TYTUŁ II

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 29

1. Przywóz na terytorium Wspólnoty któregośkolwiek z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a) jest uzależniony od przedstawienia pozwolenia na przywóz.

Przywóz na terytorium Wspólnoty któregośkolwiek z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) oraz wywóz z

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 43:

- wyznacza się produkty, kategorie produktów, klasy lub grupy jakości produktów objęte skupem interwencyjnym,
- wyznacza się ceny skupu oraz ilości objęte skupem,
- określa się kwotę dodatkową, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu,
- przyjmuje się szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu,
- przyjmuje się przepisy przejściowe niezbędne do wdrożenia niniejszych ustaleń.

Komisja decyduje o:

- otwarciu skupu, jeżeli przez okres dwóch kolejnych tygodni zostanie spełniony warunek, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu,
- zamknięciu skupu, jeżeli przez okres przynajmniej jednego tygodnia warunek, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu przestał być spełniany.

Artykuł 28

1. Zbyt produktów zakupionych przez agencje interwencyjne zgodnie z przepisami art. 27 i art. 47 niniejszego rozporządzenia oraz art. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 805/68 następuje w sposób niepowodujący żadnych zakłóceń w funkcjonowaniu rynku oraz w sposób zapewniający sprawiedliwy dostęp do towarów i równe traktowanie wszystkich nabywców.

2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do cen sprzedaży, warunków wydania towarów ze składów oraz, jeśli dotyczy, przetwarzania produktów skupionych przez agencje interwencyjne są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

terytorium Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a) i lit. b) jest uzależniony od przedstawienia pozwolenia na przywóz lub na wywóz.

Pozwolenia takie są wystawiane przez Państwa Członkowskie każdemu ubiegającemu się o nie, niezależnie od jego siedziby na terytorium Wspólnoty oraz z zastrzeżeniem środków podejmowanych w związku z zastosowaniem przepisów art. 32 i 33.

Pozwolenia na przywóz i na wywóz obowiązują na terytorium całej Wspólnoty. Pozwolenia takie są wystawiane pod warunkiem złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że przedmiotowe produkty zostaną sprowadzone lub wywiezione w okresie obowiązywania takiego pozwolenia. Z wyjątkiem przypadków działania tzw. siły wyższej, zabezpieczenie takie przepada w całości lub części, jeżeli towary nie zostaną sprowadzone lub wywiezione, bądź też jeżeli tylko część towarów zostanie sprowadzona lub wywieziona w okresie obowiązywania pozwolenia.

2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zasady takie mogą dotyczyć w szczególności:

- a) okresu ważności pozwolenia;
- b) wykazu produktów, w odniesieniu do których wymagane są pozwolenia na przywóz lub na wywóz, zgodnie z ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 30

O ile inne przepisy niniejszego rozporządzenia nie przewidują inaczej, do produktów wymienionych w art. 1 mają zastosowanie stawki Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 31

1. Aby uniknąć lub zwalczyć niekorzystne dla rynku Wspólnoty skutki, jakie mogą wiązać się z przywozem niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku takich produktów według stawki celnej określonej w art. 30 jest uzależniony od zapłacenia dodatkowego cła przywozowego, o ile zostały spełnione warunki wyznaczone w art. 5 Porozumienia o Rolnictwie zawartego zgodnie z art. 300 Traktatu w ramach Urugwajskiej Rundy wielostronnych negocjacji handlowych, chyba że przywóz takich towarów nie zakłóci funkcjonowania rynku Wspólnoty lub jeżeli skutki odbiegałyby znacznie od zakładanego celu.

2. Ceny, poniżej których może zostać nałożone dodatkowe cło, stanowią kwoty przekazane Wspólnocie przez Światową Organizację Handlu.

Ilości, które muszą zostać przekroczone dla celu nałożenia dodatkowego cła przywozowego są określane przede wszystkim w oparciu o przywóz na terytorium Wspólnoty przez okres ostatnich trzech lat poprzedzających rok, w którym wystąpiły lub mogą wystąpić niekorzystne dla rynku skutki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Ceny importowe brane pod uwagę przy nakładaniu dodatkowych cel przywozowych są określane w oparciu o ceny importowe cif (łącznie z kosztami transportu i ubezpieczenia) przedmiotowej przesyłki.

Ceny importowe cif są weryfikowane w tym celu w oparciu o ceny reprezentatywne produktu na rynku światowym lub na rynku przywozu Wspólnoty dla tego produktu.

4. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zasady takie określają w szczególności:

- a) produkty, dla których może zostać zastosowane dodatkowe cło przywozowe, zgodnie z postanowieniami art. 5 Porozumienia o Rolnictwie;
- b) pozostałe kryteria konieczne w celu zapewnienia stosowania ust. 1 tego artykułu zgodnie z art. 5 Porozumienia o Rolnictwie.

Artykuł 32

1. Kontyngenty na produkty wymienione w art. 1, wynikające z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu lub innego aktu prawnego przyjętego przez Radę są wyznaczane i zarządzane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

W przypadku kontyngentów importowych w wysokości 50 000 ton mrożonego mięsa z pozycji 0202 20 30, 0202 30 i 0206 29 91 wg Nomenklatury Scalonej i przeznaczonego do przetwarzania, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zdecydować, by całość lub część kontyngentu stanowiły równorzędnej wartości ilości mięsa wysokiej jakości, przy zastosowaniu kursu wymiany 4,375.

2. Zarządzanie kontyngentami odbywa się poprzez zastosowanie jednej z niżej wymienionych metod lub połączenie kilku z nich:

- metoda oparta na porządku chronologicznym, w jakim zostały złożone wnioski (zasada „pierwsze nadeszło, pierwsze rozpatrzone”),
- metoda dystrybucji proporcjonalnie do ilości wnioskowanych w momencie składania wniosków (korzystając z metody „jednoczesnego rozpatrywania”),
- metoda oparta na tradycyjnych wzorcach (stosowanie metody „stali importerzy/nowo przybyli”).

Zezwala się na stosowanie innych właściwych metod.

Metody te nie mogą dopuścić do sytuacji, w której jakkolwiek z wnioskodawców byłby w jakkolwiek sposób dyskryminowany.

3. Przyjęta metoda zarządzania kontyngentami, jeśli dotyczy, uwzględnia wymogi rynku Wspólnoty i potrzeby zabezpieczenia równowagi rynkowej, przy jednoczesnym stosowaniu metod, które mogły być stosowane w przeszłości do kontyngentów porównywalnych do tych, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem praw z tytułu porozumień zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady, o których mowa w ust. 1, zapewniają, jeśli zajdzie taka konieczność, właściwy podział kontyngentów rocznych między kolejne miesiące roku oraz określają metodę zarządzania kontyngentami i, w razie potrzeby:

- a) gwarancje obejmujące charakter, pochodzenie i źródło produktu; oraz
- b) uznany dokument stosowany do weryfikacji gwarancji, o których mowa w lit. a); oraz
- c) warunki wystawiania pozwoleń na przywóz i termin ich ważności.

Artykuł 33

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu produktów wymienionych w art. 1 w ramach kontyngentów lub w oparciu o ceny osiągnięte przez te produkty na rynkach światowych i w ramach limitów wynikających z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu, różnica między tymi kontyngentami, cenami i cenami na rynkach Wspólnoty może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.

2. Metodą, która zostanie przyjęta do podziału ilości, jakie mogą zostać wywiezione z kraju z prawem do refundacji wywozowej jest metoda, która:

- a) najbardziej odpowiada charakterowi produktu i sytuacji na przedmiotowym rynku, zezwalająca na najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, uwzględniając sprawność i strukturę wywozu Wspólnoty przy równym traktowaniu wielkich i drobnych przedsiębiorców;
- b) jest najmniej niewygodna z administracyjnego punktu widzenia dla przedsiębiorców, przy uwzględnieniu wymogów administracyjnych;
- c) zapobiega jakiegokolwiek dyskryminacji któregokolwiek z zainteresowanych przedsiębiorców.

3. Na całym terytorium Wspólnoty obowiązują takie same refundacje wywozowe.

Mogą one różnić się jedynie w zależności od miejsca przeznaczenia, jeżeli jest to podyktowane sytuacją na rynku światowym lub specyficznymi wymogami niektórych rynków.

Refundacje wywozowe są ustalane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Refundacje mogą być ustalane w szczególności:

- a) w regularnych odstępach czasu;
- b) dodatkowo i dla określonych ilości, w drodze zaproszenia do przetargu na produkty, w odniesieniu do których procedura taka wydaje się odpowiednia.

Z wyjątkiem sytuacji, w której organizuje się przetarg, wykaz produktów, w odniesieniu do których przyznawana jest refundacja wywozowa i kwota takiej refundacji jest ustalana przynajmniej raz na trzy miesiące. Kwota refundacji może jednak utrzymywać się na tym samym poziomie przez okres dłuższy niż trzy miesiące i może, w razie konieczności, zostać skorygowana przez Komisję na prośbę Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisji również w czasie trwania takiego trzymiesięcznego okresu.

4. Podczas ustalania refundacji wywozowych uwzględnia się następujące okoliczności:

- a) sytuacja bieżąca i prognozy na przyszłość w odniesieniu do:
 - cen i zapasów sektora produktów z wołowiny i cielęciny na rynku Wspólnoty;
 - cen w sektorze produktów z wołowiny i cielęciny na rynku światowym;
- b) cele wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, które mają zapewnić równowagę i naturalny rozwój cen i handlu na tym rynku;
- c) limity wynikające z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu;
- d) potrzeba unikania zakłóceń w funkcjonowaniu rynku Wspólnoty;
- e) aspekt gospodarczy proponowanego wywozu.

Należy też uwzględnić, w szczególności, potrzebę stworzenia równowagi między wykorzystaniem podstawowych produktów Wspólnoty w produkcji towarów przetworzonych wywożonych do państw trzecich i wykorzystania produktów pochodzących z tych państw, przyjętych do ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów.

5. Przy wyznaczaniu dla Wspólnoty cen, o których mowa w ust. 1 należy uwzględnić:

- ceny kształtujące się na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty,
- ceny kształtujące się przy wywozie.

Przy wyznaczaniu cen, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do handlu międzynarodowego należy uwzględnić:

- ceny kształtujące się na rynkach państw trzecich,
- najbardziej korzystne ceny w państwach trzecich miejsca przeznaczenia dla przywozu z państw trzecich,
- ceny producenta notowane w eksportujących państwach trzecich, z uwzględnieniem w razie potrzeby subsydiów przyznawanych przez te państwa,
- oferowane ceny franco granica Wspólnoty.

6. Refundacje są przyznawane wyłącznie na wniosek i po przedstawieniu stosownego pozwolenia na wywóz.

7. Refundacja stosowana do wywozu produktów wymienionych w art. 1 jest refundacją, która obowiązuje w dniu złożenia wniosku o pozwolenie na wywóz, zaś w przypadku refundacji zróżnicowanej refundacją stosowaną w tym samym dniu:

- a) dla miejsca przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu na wywóz; lub
- b) dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu. W takich przypadkach kwota takiej refundacji nie może przekroczyć kwoty obowiązującej dla miejsca przeznaczenia wskazanego na pozwoleniu.

W celu uniemożliwienia niewłaściwego wykorzystania możliwości swobodnej interpretacji powyższego przepisu mogą zostać podjęte stosowne środki.

8. Przepisy ust. 6 i 7 mogą zostać uchylone, zgodnie z procedurą określoną w art. 43, dla produktów wymienionych w art. 1, w odniesieniu do których przyznawane są refundacje w ramach pomocy żywnościowej.

9. Refundacje są wypłacane po wykazaniu, że:

- produkty pochodzą z terytorium Wspólnoty,
- produkty zostały wywiezione z terytorium Wspólnoty, oraz
- w przypadku refundacji zróżnicowanych produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego została ustalona refundacja, bez uszczerbku dla ust. 3 lit. b). Zezwala się na stosowanie wyjątków od tego przepisu, zgodnie z procedurą określoną w art. 43, pod warunkiem że zostaną określone wymogi gwarantujące równorzędne gwarancje.

Ponadto wypłata refundacji wywozowej w odniesieniu do wywozu żywych zwierząt jest uzależniona od przestrzegania przepisów Wspólnoty dotyczących dobra zwierząt oraz, w szczególności, właściwego zabezpieczenia zwierząt podczas ich transportu.

10. Bez uszczerbku dla ust. 9 tiret pierwsze, kiedy odstępstwo przyznane zgodnie z procedurą określoną w art. 43 nie ma zastosowania, nie przyznaje się żadnej refundacji w odniesieniu do produktów, które zostały sprowadzone z państw trzecich i są następnie wywożone ponownie do państw trzecich.

11. Przestrzeganie limitów ilościowych wynikających z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu jest gwarantowane w oparciu o pozwolenia na wywóz wystawiane na ściśle oznaczony okres odniesienia przewidziany w takich licencjach i wyznaczony dla danych produktów. Wygaśnięcie okresu odniesienia przestrzegania zobowiązań wynikających z wielostronnych negocjacji handlowych prowadzonych w ramach Rundy Urugwajskiej nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

12. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, łącznie z przepisami odnośnie do redystrybucji wielkości objętych pozwoleniem na wywóz, które nie zostały przyznane lub wykorzystane, są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Dla przepisów ust. 9 akapit ostatni szczegółowe zasady stosowania mogą obejmować również warunki dotyczące, w szczególności, przywozu do państw trzecich.

Artykuł 34

1. W zakresie niezbędnym do właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji może, w wyjątkowych przypadkach, zakazać stosowania w całości lub części wewnętrznych lub zewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów wymienionych w art. 1.

2. Jednak, w drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli sytuacja, o której mowa w ust. 1 pojawi się wyjątkowo nagle i na rynku Wspólnoty wystąpią zakłócenia lub pojawi się prawdopodobieństwo wystąpienia takich zakłóceń w wyniku wewnętrznych lub zewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów, Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję o zastosowaniu koniecznych środków. Rada i Państwa Członkowskie są powiadamiane o podjęciu takich środków, które mogą być stosowane nie dłużej niż przez okres sześciu miesięcy i są stosowane ze skutkiem natychmiastowym. W przypadku otrzymania przez Komisję wniosku od Państwa Członkowskiego, Komisja podejmuje decyzję w tej sprawie w terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku.

3. Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji w sprawie środków do Rady w terminie jednego tygodnia od dnia ich ogłoszenia. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zatwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji. Jeżeli po upływie trzech miesięcy Rada nie podejmuje żadnych działań, decyzja Komisji jest uznawana za uchyloną.

Artykuł 35

1. Ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i szczegółowe zasady jej stosowania mają zastosowanie do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Nomenklatura taryfowa wynikająca z zastosowania przepisów niniejszego rozporządzenia jest włączona do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Jeśli nie przewidziano inaczej w niniejszym rozporządzeniu lub w przepisach przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w handlu z państwami trzecimi zakazuje się następujących praktyk:

- nakładania jakichkolwiek opłat mających skutek równoważny do opłat celnych,
- stosowania jakichkolwiek restrykcji ilościowych lub środków mających skutek równoważny.

Artykuł 36

1. Jeżeli w związku z przywozem lub wywozem funkcjonowanie rynku Wspólnoty jakiegokolwiek z produktów wymienionych w art. 1 zostanie poważnie zakłócone lub zaistnieje poważna groźba wystąpienia takich zakłóceń, które mogą przeszkodzić w realizacji celów wyznaczonych w art. 33 Traktatu, w handlu z państwami trzecimi stosuje się właściwe środki do momentu ustąpienia takich zakłóceń lub ich groźby.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania przepisów niniejszego ustępu i określa okoliczności i limity, w ramach których Państwa Członkowskie mogą podejmować stosowne środki ochronne.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji, o której mowa w ust. 1, Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, decyduje o zastosowaniu koniecznych środków; Państwa Członkowskie są powiadamiane o podjęciu takich środków, które są stosowane ze skutkiem natychmiastowym. W przypadku otrzymania przez Komisję wniosku od Państwa Członkowskiego o podjęcie takich środków, Komisja podejmuje decyzję w tej sprawie w terminie trzech dni roboczych od otrzymania wniosku.

3. W terminie trzech dni roboczych od dnia ich ogłoszenia Państwo Członkowskie może odwołać się do Rady od decyzji dotyczącej środków wyznaczonych przez Komisję. Rada niezwłocznie odbywa posiedzenie w tej sprawie. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, zmienia lub uchyla środek wyznaczony przez Komisję w terminie jednego miesiąca od dnia przekazania sprawy Radzie.

4. Przepisy niniejszego artykułu mają zastosowanie do zobowiązań wynikających z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ III

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 37

Państwa Członkowskie prowadzą rejestr cen bydła i mięsa w oparciu o zasady ustanowione przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 39

Artykuł 38

1. W przypadku znacznej podwyżki lub spadku cen notowanego na rynku Wspólnoty oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że taka sytuacja będzie się utrzymywać, tym samym zakłócając lub grożąc zakłóceniem funkcjonowania rynku, mogą zostać podjęte konieczne środki zaradcze.

W celu uwzględnienia ograniczeń wolnego obrotu towarowego, które mogą wiązać się z zastosowaniem środków służących walce z rozprzestrzenianiem się chorób zwierząt, mogą zostać podjęte, zgodnie z procedurą określoną w art. 43, wyjątkowe środki wspierania rynku narażonego na skutki wprowadzenia takich ograniczeń. Środki takie mogą zostać zastosowane w takim stopniu i tak długo, jak będzie to niezbędne dla wspierania tego rynku.

Artykuł 40

Z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu mają zastosowanie do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 41

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informacje niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Rodzaj informacji, jakie mają być przekazywane przez strony jest wyznaczany zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zgodnie z tą samą procedurą przyjmowane są zasady przekazywania takich informacji.

Artykuł 42

Powołuje się Komitet Zarządzający ds. Wołowiny i Cielęciny (dalej zwany „Komitetem”), złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, na przewodniczącego którego powołuje się przedstawiciela Komisji.

Artykuł 43

1. Zastosowanie się do procedury wyznaczonej w niniejszym artykule oznacza niezwłoczne przedstawienie sprawy Komitetowi przez jego przewodniczącego, z własnej inicjatywy lub na życzenie przedstawiciela jednego z Państw Członkowskich.

2. Przedstawiciel Komisji składa Komitetowi projekt środków, jakie mają zostać podjęte. Komitet przedstawia swoją opinię odnośnie do projektu w wyznaczonym przez przewodniczącego terminie, w zależności od pilności sprawy. Opinia zostaje przyjęta większością wyznaczoną w art. 205 ust. 2 Traktatu dla decyzji, jakie Rada ma obowiązek podejmować na

wniosek zgłoszony przez Komisję. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich wchodzących w skład Komitetu są liczone w sposób wyznaczony we wskazanym wyżej artykule Traktatu. Przewodniczący nie ma prawa głosu.

3. a) Komisja podejmuje środki, które są stosowane ze skutkiem natychmiastowym,
- b) jeżeli jednak przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie powiadamia o tym Radę. W takim przypadku:
 - Komisja może wstrzymać zastosowanie przyjętych przez siebie środków na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty powiadomienia Rady,
 - Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie wyznaczonym w poprzednim tiret.

Artykuł 44

Komitet może rozstrzygać w każdej innej sprawie przedstawionej mu przez przewodniczącego na jego wniosek lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 45

Do produktów wymienionych w art. 1 mają zastosowania przepisy rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i przyjęte do niego przepisy wykonawcze.

Artykuł 46

Niniejsze rozporządzenie jest tak stosowane, aby brać równocześnie pod uwagę we właściwy sposób cele wymienione w art. 33 i 131 Traktatu.

TYTUŁ IV**PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE****Artykuł 47**

1. Do dnia 30 czerwca 2002 r. produkty, o których mowa w ust. 2 w związku z art. 26 ust. 1, mogą być skupowane przez agencje interwencyjne, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, w celu uniknięcia znaczącego spadku cen lub osłabienia jego skutków.

2. O ile zostaną spełnione warunki wyznaczone w ust. 3 niniejszego artykułu, agencje interwencyjne jednego lub kilku Państw Członkowskich lub regionu danego Państwa Członkowskiego mogą prowadzić skup jednej lub kilku kategorii mięsa świeżego lub chłodzonego z pozycji 0201 10 00 i 0201 20 20 do 0201 20 50 Nomenklatury Scalonej pochodzącego z terytorium Wspólnoty w drodze przetargu organizowanego w celu zapewnienia właściwego wspierania rynku, z uwzględnieniem sezonowych zmian dotyczących uboju.

Skup taki nie może obejmować więcej niż 350 000 ton mięsa rocznie dla całej Wspólnoty.

Rada może zmienić wyznaczoną powyżej ilość, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

3. Dla każdej klasy lub grupy jakości, której skup ma być prowadzony może zostać otwarte postępowanie przetargowe zgodnie z ust. 8, pod warunkiem spełnienia przez dane Państwo Członkowskie lub region państwa następujących dwóch warunków przez okres kolejnych dwóch tygodni:

- średnia cena na rynku Wspólnoty notowana w oparciu o wspólnotową skalę dla tusz wołowych jest niższa od 84 % ceny interwencyjnej,
- średnia cena rynkowa notowana w oparciu o wspólnotową skalę w danym państwie lub Państwach Członkowskich lub ich regionach jest niższa od 80 % ceny interwencyjnej.

Cenę interwencyjną wyznacza się na:

- 3 475 EUR za tonę w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2000 r.,
- 3 242 EUR za tonę w okresie od 1 lipca 2000 r. do 30 czerwca 2001 r.,
- 3 013 EUR za tonę w okresie od 1 lipca 2001 r. do 30 czerwca 2002 r.

4. Organizacja przetargu na jedną lub więcej klas lub grupy jakości jest zawieszana w przypadku wystąpienia jednej z dwóch niżej opisanych sytuacji:

- jeżeli przez dwa kolejne tygodnie nie były spełnione jednocześnie obydwa warunki, o których mowa w ust. 3,
- jeżeli skup interwencyjny nie jest uzasadniony, biorąc pod uwagę kryteria wyznaczone w ust. 2.

5. Skup interwencyjny jest również ogłaszany, jeżeli przez okres dwóch kolejnych tygodni średnia cena na rynku Wspólnoty młodych byczków poniżej drugiego roku życia lub byków notowana w oparciu o wspólnotową skalę tusz wołowych nie osiągnie 78 % ceny interwencyjnej oraz jeżeli w danym Państwie Członkowskim lub Państwach Członkowskich bądź ich regionach średnia cena rynkowa młodych byczków poniżej drugiego roku życia lub byków w oparciu o wspólnotową skalę

tusz wołowych nie osiągnie 60 % ceny interwencyjnej. W takiej sytuacji w danym państwie lub Państwach Członkowskich bądź ich regionach przeprowadza się skup danych kategorii bydła tam, gdzie cena jest niższa od wyznaczonego limitu.

Do celów takiego skupu, oraz bez uszczerbku dla ust. 6, przyjmuje się wszystkie oferty.

Ilość skupiona zgodnie z niniejszym ustępem nie jest brana pod uwagę do celów stosowania limitu skupu, o którym mowa w ust. 2.

6. W ramach systemu skupu, o którym mowa w ust. 2 i 5 przyjmuje się jedynie oferty określające cenę równą lub niższą od średniej ceny rynkowej odnotowanej w danym Państwie Członkowskim lub jego regionie powiększonej o kwotę wyznaczoną w oparciu o obiektywne kryteria.

7. Dla każdej klasy lub grupy jakości uprawnionej do objęcia skupem interwencyjnym ceny skupu i ilości objęte skupem są określane w drodze postępowania przetargowego i mogą, w szczególnych okolicznościach zostać wyznaczone dla każdego Państwa Członkowskiego lub dla każdego regionu tego państwa w oparciu o notowane średnie ceny rynkowe. Postępowanie przetargowe powinno zagwarantować równe szanse wystąpienia do takiego przetargu wszystkim zainteresowanym. Przetarg jest ogłaszany w oparciu o specyfikację określoną z uwzględnieniem, w razie potrzeby, struktur handlowych.

8. Zgodnie z procedurą określoną w art. 43:

- wyznacza się kategorie, klasy i grupy jakości produktów objętych skupem interwencyjnym,
- podejmuje się decyzję o otwarciu lub ponownym otwarciu postępowania przetargowego i jego zawieszeniu w okolicznościach, o których mowa w ust. 4 ostatnie tiret,
- wyznacza się ceny skupu i ilości objęte skupem,
- określa się kwotę dodawaną do ceny interwencyjnej, o której mowa w ust. 6,
- przyjmuje się procedury wdrażające niniejszy artykuł, a w szczególności procedury służące zapobieganiu dalszemu spadkowi cen rynkowych,

- przyjmuje się wszelkie przepisy przejściowe konieczne do wdrożenia tych ustaleń.

Komisja decyduje o:

- ogłoszeniu skupu interwencyjnego, zgodnie z ust. 5 i zawieszeniu go, w przypadku kiedy przestaje być spełniany jeden lub kilka z warunków określonych w tym ustępie;
- zawieszeniu skupu, zgodnie z ust. 4 tiret pierwsze.

Artykuł 48

1. Do 30 czerwca 2002 r. może zostać podjęta decyzja o przyznaniu pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania zgodnie z art. 26 ust. 3.

2. Szczegółowe zasady stosowania powyższego przepisu w odniesieniu do pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania oraz zasady przyznawania takiej pomocy są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 49

1. Tracą moc rozporządzenia (EWG) nr 805/68, 989/68, 98/69 i 1892/87.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

2. Każde odniesienie do rozporządzenia (EWG) nr 805/68 jest interpretowane jako odniesienie do niniejszego rozporządzenia i jest odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 50

Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą określoną w art. 43:

- środki niezbędne do usprawnienia przejścia od ustaleń rozporządzenia (EWG) nr 805/68 do ustaleń niniejszego rozporządzenia,
- środki niezbędne w celu rozwiązania określonych problemów praktycznych. Środki takie, o ile jest to odpowiednio uzasadnione, mogą odbiegać od niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 51

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 stycznia 2000 r., z wyjątkiem art. 18, który ma zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W imieniu Rady

K.-H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PREMIA SPECJALNA

Pułapy regionalne dla Państw Członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 4

Belgia	235 149
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700
Grecja	143 134
Hiszpania	713 999
Francja	1 754 732 ⁽¹⁾
Irlandia	1 077 458
Włochy	598 746
Luksemburg	18 962
Niderlandy	157 932
Austria	423 400
Portugalia	175 075 ⁽²⁾
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000
Zjednoczone Królestwo	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 3763/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. wprowadzającym szczególne środki dotyczące niektórych produktów rolnych z korzyścią dla terytoriów zamorskich Francji (Dz.U. L 356 z 24.12.1991, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2598/95 (Dz.U. L 267 z 9.11.1995, str. 1).

⁽²⁾ Z wyjątkiem programu rozwoju, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1017/94 z dnia 26 kwietnia 1994 r. dotyczącym zmiany przeznaczenia gruntów z orných na ekstensywny chów zwierząt gospodarskich w Portugalii (Dz.U. L 112 z 3.5.1994, str. 2). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1461/95 (Dz.U. L 144 z 28.6.1995, str. 4).

⁽³⁾ Ten pułap zostanie czasowo podwyższony o 100 000 do 1 519 811 do momentu udzielenia zgody na wywóz żywych zwierząt w wieku poniżej sześciu miesięcy.

ZAŁĄCZNIK II

PREMIA OD KRÓW MAMEK

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 7 ust. 2, mające zastosowanie od 1 stycznia 2000 r.

Belgia	394 253
Dania	112 932
Niemcy	639 535
Grecja	138 005
Hiszpania	1 441 539
Francja ⁽¹⁾	3 779 866
Irlandia	1 102 620
Włochy	621 611
Luksemburg	18 537
Niderlandy	63 236
Austria	325 000
Portugalia ⁽²⁾	277 539
Finlandia	55 000
Szwecja	155 000
Zjednoczone Królestwo	1 699 511

⁽¹⁾ Z wyjątkiem specjalnego pułapu zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3763/91.

⁽²⁾ Z wyjątkiem rezerwy specjalnej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1017/94.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela przeliczeniowa na sztuki duże (LU), o której mowa w art. 12 i 13

Samce i jałówki powyżej 24 miesiąca życia, krowy mamki, krowy mleczne	1,0 LU
Samce i jałówki w wieku od sześciu do 24 miesięcy	0,6 LU
Owce	0,15 LU
Kozy	0,15 LU

ZAŁĄCZNIK IV

PŁATNOŚCI DODATKOWE

Kwoty globalne, o których mowa w art. 14

(wyrażone w milionach EUR)

	2000 r.	2001 r.	2002 i lata następne
Belgia	13,1	26,3	39,4
Dania	3,9	7,9	11,8
Niemcy	29,5	58,9	88,4
Grecja	1,3	2,5	3,8
Hiszpania	11,0	22,1	33,1
Francja	31,1	62,3	93,4
Irlandia	10,5	20,9	31,4
Włochy	21,9	43,7	65,6
Luksemburg	1,1	2,3	3,4
Niderlandy	8,4	16,9	25,3
Austria	4,0	8,0	12,0
Portugalia	2,1	4,1	6,2
Finlandia	2,1	4,1	6,2
Szwecja	3,1	6,1	9,2
Zjednoczone Królestwo	21,3	42,5	63,8

ZAŁĄCZNIK V

TABELA KORELACJI

rozporządzenie (EWG) nr 805/68	niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 4	–
art. 4 lit. a) tiret pierwsze i drugie	art. 3 lit. a) i b)
art. 4b ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 4b ust. 2 akapit pierwszy	art. 4 ust. 2
art. 4b ust. 2 akapit drugi	art. 4 ust. 3 lit. a)
art. 4b ust. 3 lit. a) akapit trzeci	art. 3 lit. c)
art. 4b ust. 3 lit. a)	–
art. 4b ust. 4	–
art. 4b ust. 5	art. 4 ust. 6
art. 4b ust. 7 lit. a)	–
art. 4b ust. 8	art. 4 ust. 8
art. 4c ust. 1 akapit drugi	art. 5 ust. 4
art. 4c ust. 1 akapit trzeci	art. 5 ust. 1 akapit drugi
art. 4c ust. 2 akapit drugi	art. 5 ust. 2
art. 4c ust. 2 akapit trzeci	art. 5 ust. 4
art. 4c ust. 3 akapit trzeci	art. 5 ust. 3 akapit trzeci
art. 4c ust. 4	art. 5 ust. 5
art. 4d ust. 1 zdanie pierwsze	art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze
art. 4d ust. 1 lit. a)	–
art. 4d ust. 2 zdanie pierwsze	art. 6 ust. 3
art. 4d ust. 3 lit. a)	–
art. 4d ust. 5	art. 6 ust. 2 lit. a)
art. 4d ust. 6 akapit pierwszy	art. 6 ust. 2 lit. b) zdanie pierwsze
art. 4d ust. 6 akapit drugi do czwartego	–
art. 4d ust. 6 akapit piąty	art. 6 ust. 2 akapit drugi
art. 4d ust. 8 tiret drugie	art. 6 ust. 7
art. 4e ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 8 ust. 1 akapit pierwszy
art. 4e ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie	art. 8 ust. 4 akapit drugi tiret drugie
art. 4e ust. 1 akapit drugi	art. 8 ust. 1 akapit drugi
art. 4e ust. 2	art. 8 ust. 2
art. 4e ust. 3	art. 8 ust. 3
art. 4e ust. 4	–
art. 4e ust. 5	art. 8 ust. 4 akapit pierwszy i akapit drugi tiret pierwsze
art. 4f ust. 4 akapit drugi tiret pierwsze i drugie	art. 9 ust. 4 akapit pierwszy i drugi

rozporządzenie (EWG) nr 805/68	niniejsze rozporządzenie
art. 4g ust. 3	art. 12 ust. 2
art. 4g ust. 4a	–
art. 4g ust. 5	art. 12 ust. 3
art. 4i	–
art. 4j ust. 1–3	art. 23 ust. 1–3
art. 4k	–
art. 4l	art. 25
art. 5	–
art. 6 ust. 1	art. 47 ust. 2
art. 6 ust. 2	art. 47 ust. 3
art. 6 ust. 3	art. 47 ust. 4
art. 6 ust. 4	art. 47 ust. 5
art. 6 ust. 5	art. 47 ust. 6
art. 6 ust. 6	art. 47 ust. 7
art. 6 ust. 7	art. 47 ust. 8
art. 6a	–
art. 7	–
art. 8	art. 48
art. 9	art. 29
art. 10	art. 30
art. 11	art. 31
art. 12 ust. 1 akapit drugi	art. 32 ust. 1 akapit drugi
art. 12 ust. 2–4	art. 32 ust. 2–4
art. 13 ust. 1–3	art. 33 ust. 1–3
art. 13 ust. 4 akapit pierwszy i drugi	art. 33 ust. 4 akapit pierwszy i drugi
art. 13 ust. 5–12	art. 33 ust. 5–12
art. 14	art. 34
art. 15	art. 35
art. 16	art. 36
art. 22	–
art. 22a ust. 1	art. 38 ust. 1
art. 22a ust. 2	–
art. 22a ust. 3	art. 38 ust. 2
art. 23	art. 39
art. 24	art. 40
art. 25	art. 41
art. 26 ust. 1	art. 42
art. 26 ust. 2	–
art. 27	art. 43
art. 28	art. 44
art. 29	–
art. 30	art. 45
art. 30a	–
art. 31	art. 46
art. 32	–
art. 33	–
załącznik	–
załącznik II	–